

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

Ονομάζομαι Μαρία Ε., είμαι μια γυναίκα που κατοικώ στη Σιάτιστα και έζησα τα γεγονότα στις 3 Νοεμβρίου 1912.

Όλοι περιμέναμε με χαρά και ανυπομονησία τους στρατιώτες που έρχονταν για να υπερασπιστούν τη Σιάτιστα. Εκεί που περιμέναμε τους βλέπουμε να έρχονται από μακριά. Όλοι τότε άρχισαν να ζητωκραυγάζουν και να χειροκροτούν από τη μεγάλη χαρά που είχαν. Μόλις ήρθαν πιο κοντά όλοι μαζί είπαμε: << Καλώς ορίσατε >> και οι στρατιώτες απάντησαν: <<Καλώς σας βρήκαμε>> τότε τα παιδιά άρχισαν να τραγουδάνε.

Εγώ βρήκα κάποιους στρατιώτες και τους προσκάλεσα να έρθουν σπίτι μου. Ήταν έξι στρατιώτες. Τους έβαλα να κάτσουν στο τραπέζι και τους σέρβιρα τραχανά, κρέας, σαρμάδια κ.α. Σηκώθηκαν για να κάνουν προσευχή και έκατσαν να φάνε. Μετά νύχτωσε και τους έστρωσα να κοιμηθούν στα βελούδινα και λευκά σεντόνια που είχα για την προίκα της κόρης μου. Δεν ήθελαν να κάτσουν πάνω τους γιατί έλεγαν: <<Έχουμε ψείρες>> και εγώ τους απάντησα: <<Αν δεν ερχόσασταν να μας σώσετε, θα είχατε ψείρες;>>.

Εκείνη την ημέρα ένιωθα πολύ πιο ασφαλής αλλά και λίγο φοβισμένη για την μάχη. Επίσης ένιωθα πολύ περήφανη και ευχαριστημένη που ήρθαν και στο δικό μου σπίτι.

Τέλος η μέρα τελείωσε με χαρά, καθώς πήραμε κουράγιο από τους στρατιώτες για τη μάχη.